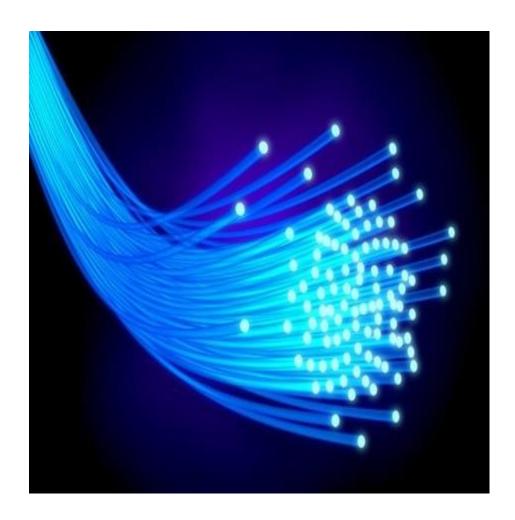
Οπτικές Επικοινωνίες

Προαιρετικό Θέμα 4ου κεφαλαίου

Οπτικές Πηγές Ι: Laser και Laser Δίοδοι

Διδάσκων : Εμμανουήλ Κοιεζής

Ονοματεπώνυμο Φοιτητή: Ηλίας Χουσοβέργης

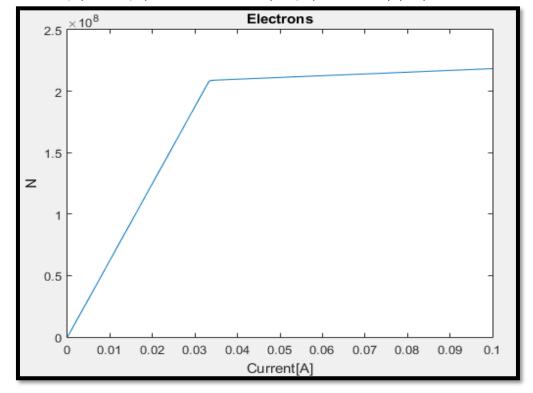
Α.Ε.Μ. Φοιτητή: 8009

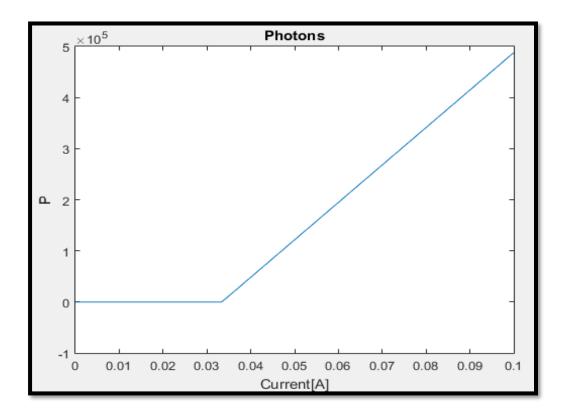
Email Φοιτητή: <u>iliachry@ece.auth.gr</u>

4.1

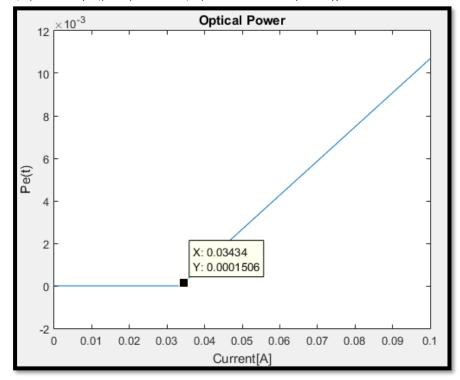
α) Για τον υπολογισμό του ρεύματος κατωφλίου ακολουθούμε την διαδικασία που υπάρχει στις σημειώσεις, όπου πρέπει να μηδενίσουμε τα dN/dt και dP/dt. Στο σύστημα 2 εξισώσεων που προκύπτει δίνουμε διαδοχικά αυξανόμενες τιμές στο Ι (διέγερση) και παρατηρούμε για ποιο ρεύμα έχουμε εκπομπή φωτονίων. Αυτό το ρεύμα είναι και το Ith. Ο τρόπος υπολογισμού του Ith δίνεται στην συνέχεια, όπου στο F(1,:) αποθηκεύεται ο αριθμός των ηλεκτρονίων ενώ στο F(2,:) ο αριθμός των φωτονίων:

 Σ τα επόμενα διαγράμματα μπορούμε να παρατήσουμε τον αριθμό των ηλεκτρονίων και των φωτονίων συναρτήσει του ρεύματος I, από τα οποία μπορούμε και να εκτιμήσουμε το Ith:

Το Ith προκύπτει ίσο με 0.0333 [A] περίπου. Η χαρακτηριστική εκπεμπόμενης CW οπτικής ισχύος συναρτήσει του εφαρμοζόμενου dc ρεύματος δίνεται στην συνέχεια:

b) Για τον προσδιορισμό της εκπεμπόμενης οπτικής ισχύος και της μεταβολής του αριθμού των φορεών N(t) όταν έχουμε έναν παλμό NRZ ρυθμού 2.5 Gbps αρχικά δημιουργούμε τον παλμό και την έκφραση του ρεύματος οδήγησης της laser διόδου:

```
Ith = 0.0333;
Nth = 2.09*10^8;
Pth = 1.4*10^4;
Ib = 1.136*Ith;
Im = 0.837*Ith;

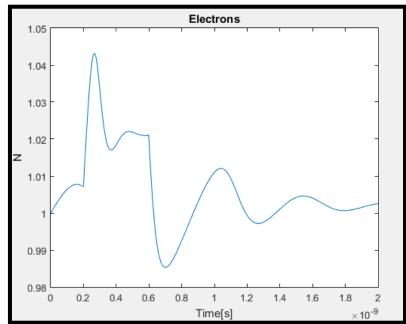
BT = 2.5*10^9;
D = 1/BT;
window = linspace(0,5/BT,2000);
pulse = pulstran(window,D,'rectpuls',1/BT);
I = Ib + Im*pulse;
```

Έπειτα δημιουργούμε τις διαφορικές εξισώσεις μέσα σε μία άλλη συνάρτηση(equations) και για την επίλυση τους χρησιμοποιούμε την εντολή ode45.

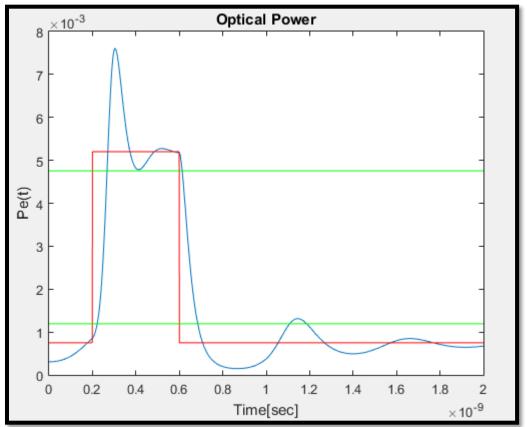
```
 \begin{split} & I = interp1 \, (window, I, t) \, ; \\ & dF(1) = I/e - F(1)/Tc - g0/V* \, (F(1)-N0)/ \, (1+En1*F(2))*F(2) \, ; \\ & dF(2) = gamma*g0/V* \, (F(1)-N0)/ \, (1+En1*F(2))*F(2) - F(2)/Tp + gamma*beta/Tc*F(1) \, ; \end{split}
```

```
F0 = [Nth Pth];
[T,f] = ode45(@(t,F)equations(t,F,I,window)',window,F0);
```

Ο αριθμός των φορέων κανονικοποιημένος ως προς τον αριθμό φορέων κατωφλίου Nth δίνεται στην συνέχεια:

Η οπτική ισχύς συναρτήσει του χρόνου, μαζί με τις ευθείες στο 10% και στο 90% του παλμού και τον παλμό p(t) δίνεται στην συνέχεια:

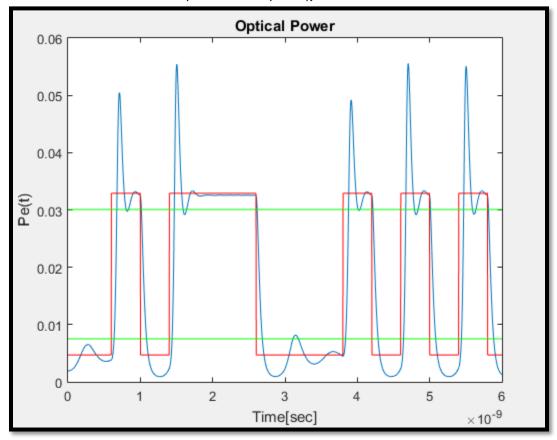

Ο χρόνος ανόδου προκύπτει ίσος με 0.0461 ns ενώ ο χρόνος καθόδου 0.055 ns. Παρατηρούμε ότι τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του εκπεμπόμενου παλμού είναι αρκετά ικανοποιητικά εφόσον ακολουθούν τον ηλεκτρικό παλμού p(t) και χρονικά αλλά και σε ότι αφορά το πλάτος.

C) Για τον προσδιορισμό της εκπεμπόμενης ισχύος για μία ακολουθία παλμών το μόνο που αλλάζει είναι ουσιαστικά ο ηλεκτρικός παλμός p(t). Η μόνη αλλαγή στον κώδικα δίνεται στην συνέχεια (στο D ορίζουμε ποιοι παλμοί είναι μονάδες):

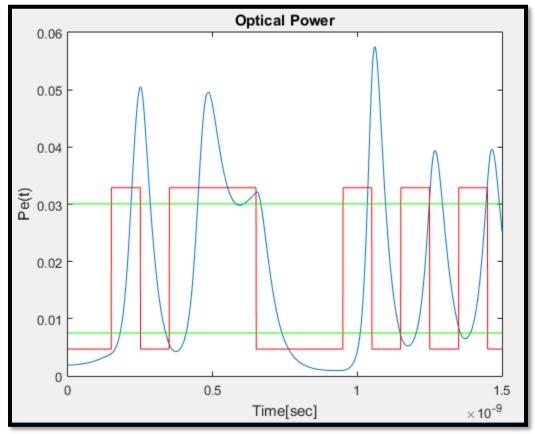
```
BT = 2.5*10^9;
D=[2 4 5 6 10 12 14]/BT;
window = linspace(0,15/BT,2000);
pulse = pulstran(window,D,'rectpuls',1/BT);
plot(pulse)
I = Ib + Im*pulse;
```

Η ακολουθία των οπτικών παλμών δίνεται στην συνέχεια:

Παρατηρούμε ότι τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των εκπεμπόμενων οπτικών παλμών είναι αρκετά ικανοποιητικά κάτι που περιμέναμε διότι τα χαρακτηριστικά του ηλεκτρικού παλμού παρέμειναν τα ίδια με το προηγούμενο ερώτημα.

d) Αν αυξήσουμε τον ουθμό μετάδοσης στα 10 Gbps παίονουμε το παρακάτω αποτέλεσμα:

Παρατηρούμε ότι η απόκριση δεν είναι ικανοποιητική διότι ο οπτικός παλμός καθυστερεί σημαντικά να εκκινήσει οπότε και να ξαναπέσει. Για αυτό το λόγο είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα γίνει κάποιο σφάλμα στην λήψη. Αν στον δέκτη φτάσει αυτή η ακολουθία παλμών θα την αναγνωρίσει σαν "001001100001010". Βλέπουμε ότι η επικοινωνία καθίσταται ανέφικτη χωρίς να έχουμε λάβει υπόψιν και τις απώλειες καθώς και την διασπορά που εισάγει η ίνα.